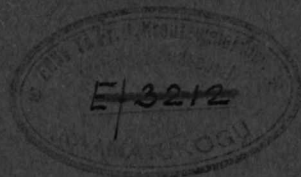

SIHI POOLE

5-6

P29635

Sihhi Poole

MM5-6

Mai, juuni 1924. a.

5. aastapäev

Saagem tulevikuhoortõus!

Noorte põlvkond on tulevik- võlakas me kõrvu tihhigi, ja see on nii!

Tulevik! Ei ole see paljude inimeste täideminimise- kute ootus ja hulkrade õhkluste ehitusalus.

Tulevik! Teadmata, tunne. Killes nage paistaga, lõõksel lööma kaunimad tähed ja tuled.

Tulevik! See täideminimise nurjamisnime aeg. Selle tuleviku tarvis töötavad noored; õppimine, töötamine - käin tein ja on.

Mõtteid tulevikuks paneb saama mõnegi sil- mad, rõõmuhelin kostab suurt ja väikest sake sõda.

Tulevik! Õnnelik noor, kes nooruses rehaendab ka tule- vikuga, kuid ilma õhklusideta.

Keg möödub. Tulevik saab olevikuks ja peagi minevikuks. Ootused, lootused - paljudel nurga löi- mid ja tunnevad end petetud olevat tulevikuks. Paljudel, tihhi just neile, kes midagi suurepärast

talt ei oodanud, annab ta au, rõõkust, kurb-
sust, paneb neid kui tähte heledalt särama.

Ja need, kes ei rehkendanud tulevikuga, ka-
hitsevad seda, sest ajatult on mõõda saadetuud
noorus, mille olesks võinud kasutada tuleviku tarvis.

Sellepärast noored - saagem tulevikunoorteks!

Kui juba maises elus peab rehkendama see
tulevikuga, kes tahab, et see tal ilus ja õnnelik võiks
olla, seda enam on see marsev vaimlikus elus.

Kurb olesks, kui ainult maine tulevik meil
ainus tulevik olesks; kurb olesks see veel neil, kelle
saabumisega neil midagi röömustavat pole tuua. Nii-
sama ka neil, kelle eluõis noorelt peab närbuma.

Kurb!

Kuid teadkem, röömusõnium on olemas: tei-
ne pool hauda, veel aeg- otsati, ääretu. Igavik-tore.

Auline teada, et igavene röömutulevik ja kindel
tulevik es. Maa ja taevas, mis nii ehitatud, et ühegi
silm seda pole näinud ja milles liiguwad imelised helid,
mida veel ühegi kõrv pole kuulnud ja tal valitsevad
läbielamused, mida ühegi süda pole tunnud.

Ja selle tuleviku pärijaks saab hinnata ühe tin-
gimusega - süda tuleviku peremehele - Jeesusele.

Noor- oled sa selle tuleviku noor!

- Saagem tulevikunoorteks! kõlaga meil siin hüüed.

Kaise tuleviku tarvis nähakse vaeve ja omeli on
see kõik mööduv?

Töötagem igavesse tuleviku tarvis, kogugem varan-
dust taevasse, toogem röömutuleviku peremehele viik-
kuseid ja mahutagem nüüd tema aitadesse.

Toogem raha, pangem tema panka.

Toogem vara ja kallimad anded ta varakamb-
rusesse.

Kogugem pisaraid kui pärleid tema saelases-
sesse ja kaunistagem Tema oksakrooni porri-tal-
latuid õitega.

Toogem armastuses-vara ja raha, aeg ja vaev,
sest kõiki neid hindab siis teilt kõrgelt.

Noored, saagem ja olgem tulevikuvoored!

Töötagem igavesele tulevikuile ja elagem omis-
ustatusis neis regioonides ja lossides, mis pea teile
saabuvad ja ei peta teid kui mainid õhulossid.

Rasles Valdemar.

* * *

Kui tähed on kustunud taevas,
ja kinges udune öö;
Ändsus matmas sääl lootusevalge,
Kus helbeinud tähtevöö. —

Kas Issand on emale jäänud,
Või unudes kuule mu häält?
Ma palun, nutan, kui kaua
Mu püüdmine ajatus jääb!

Las olla saäl õudus, udu,
Las tõusta kõrgel vood;
Ja sõnast veel kinni ma hakan,
Ma pilve all edasi läen.

Veel praegult Ta võhvardab torni,
Ja vainsust hingile loob.
Tima kätte ma usaldand elu,
Sis mässaru, tormoos vood...

Y. G.

Järvel.

Jändsin viimane niiske järve kaldale, kus tun-
ni viimase mitmesuguseid taimelõhnu. Mu es lamas
kaldsile järve sinihalli laiguna kesk ümaraid rohe-
lisi aasi, sügavsiniseid metsi ja kohoprune põldu-
id. Himult kui mõni iib tuli, siis virvendas veepind
piimpihta taeva all, kust kiirgus päike lõunaaspekti.
Kätte kaugel minust oli jämeda püü külge sestud
salatroheline lootsin.

Imelin vaikus rõhus loodust painajana. Ma
seisin kaldal ja vaatlesin mõtiskelles: ja mida ma
vaatlesin, kas seda looduspilti või harutelin seda

nõidlikku rõhuvust? Ma ei tea inegi, kuid viimane
olin rõõhutatud sellise looduse nautingust, ent vii-
mase sellest ei jatkunud, ma tahtsin veel, ehk ma sei-
sin küll veel kivistunud.

Kaugemal üle järve pinna oli jälle maa, kuid üra-
eraldatud mandrist - saar. Tä oli ümbrusem, ei paanu-
nud nõnda palju kui järve perved. Ent olin kuulnud,
et selle taga olvat veelgi saar, mis rahuldavat rõhuvust
loodusenautingut.

"Sinna pean saama," välgatas mõte läbi muu peas.
Päästsin oalla selle kinnikestunud lootuse, hetkega olin taas,
haararin mölgadest kinni ja harkasin südama hoolimata
kõrvetavast päikesest, raskest nägematust rõhuvusest ja
horisondile-kerkivatest rinnapiiridest.

Lähenedes üksluisle saarele, ei jõudnud mu säed enam nända kiirelt tegutseda, kui seda algul tegin ja mõtlesin. Kuid... ääda pidin tasta saama, et näha igatsetud maad, et mitte jääda teistese veendumata.

"Oo, juba näen," hüüdsin tühjale järvele, tühjale ümbrummale silmates tumerohelist rüplit - tiheda ruuriruga kaetud saart. Niiud võisin teda vaadelda, niiud leidsin rahulduse loodustigatsesvale hingele, kuid plin juba seli sõidu juures väsinud. Ent siiski - ma leidsin ja nägin teda! Silmitsesin veel saart, kuid siiski selitasin edasiminekut väikesel puhangul saadis. Parim mõtad kõrvale ja püüdsin heita puhtast vasti.

See hää oli lebedada; tundsin, kuid soojise voo läbi kosta loovad, tundsin rahuldust jälle kihal, tundsin ka juba nõrka, õrna ootsutust ja mõtete segumist... ja viirusin. -

Surumaline on kõis; niisket, märgu vili, hirmuatselgutamist, müriinat on tunda... rase on kureata... ei saa selgusele.

Äraan... See ümber keeb suur mäss; taevast ja maa on ühinenud kolossaalses mässavaas hallis koguss; lained tõusevad ja langevad pöörase kiirunge; vahetuvahel kõrgatelevad kollakad välgujooned läbi maa, millele järgnes võimus müriin; valged-hallid joad terivad rahe ja vihmavalinist nähtava taeva ja maa vahete, mu lootsin kõigul väikesel kerge

laastuna edasi-tagasi aetud hirmusast marust;
sõin tantsles, hiiples ja rargles, ka mina ja minu
sees. Imestusin, et olin veel elus, kuid hura-surm
sisis mul ees.

"Oo, kui kohutav, kui hirmus, kui pean nüüd
huksema, hudduma igavesti, isale enam mitte
nägema päikesel valgust!"

Siis omanud ma enam midagi. Mu pää oli
kui lõhni ristud. Ma pidin leidma päästmist, ei
mitte hukkuda - igavesti, pidin pöörama, et jõuda
kindlale kaldale. Ma haarasin veel suurema julgusega
kui enne mõlgadest kinni, hirmu kohutava pelu-
tiseks veldas mind; ma püüdsin sõuda, et ole pää-
stetud ajatu. Torn rägistas oma mängu ja mina alin
talle mängurammis.

Siin hakkas loodur simfoonia raugevama.
Ma nägin läbi selle helajad lootusriit mu hingetungid
"Ma eha pääsen", võisin ma juba mõelda.

Järe mõttas, kuid vaivsemalt, edasi, sest tuul oma
muusikat veel ei laranud, ent taevus hakkas halastama.
vihm jäi harvemaks.

Mu lootus hakkas edasi liikunema, rannelt
küll, ent edasi - kaldale poole. —

Ja ma pääsin igavesest hukust...

Viktor Oeris.

Muljeid 6. Eesti Ühlikaude Alliantikonverentsist

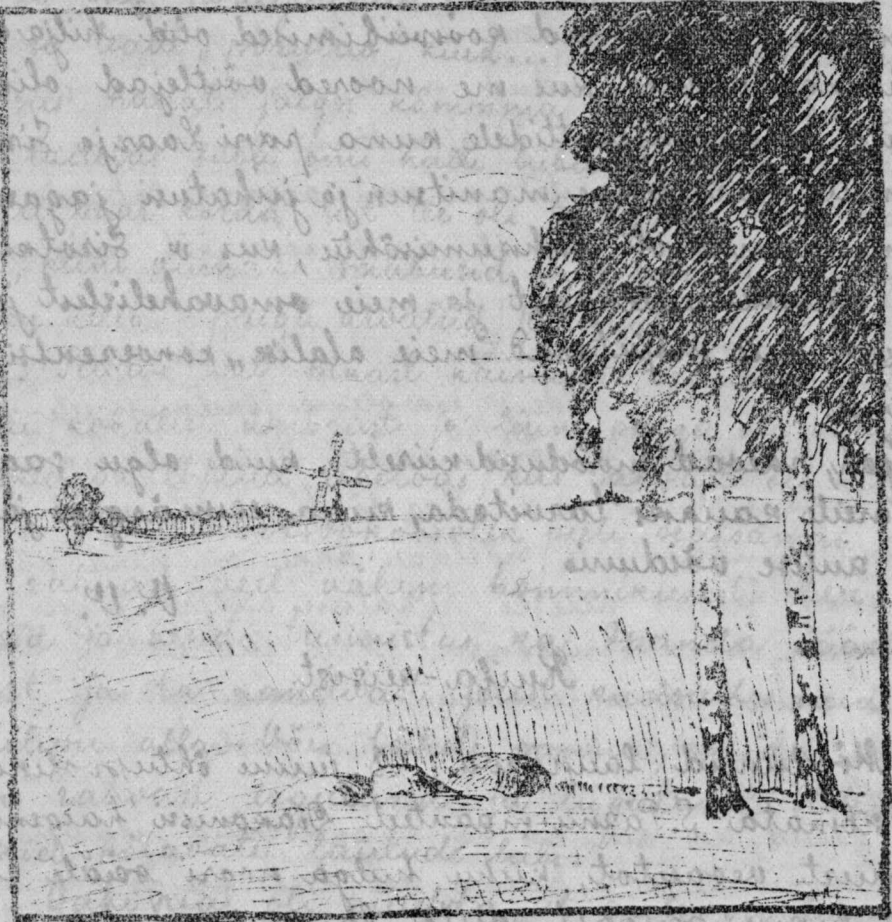
Ühlikaude on vajunud jälle üheks liiki meie ühlikaude-riikamaist päevadest-konverentsist. Nii mõnelegi on ta olnud raatustehase ajaks ja tänaõige võisime jälle maista rohkemaid ühlikaude õnnistusi. Ettevõtmistused olid suure hooga käimas, ka meie ühlikaude, sest konverentsile tulnud Ühlikaude mahutati õnnistusi meile.

Esimene päev, 9. juunil algas palu koosolekuga. Rahvast oli nagu häälitselt murdu. Selle päeva õnnistuste peamõtteks oli ühlikaude, mida käsitleti järgneva päeva. Nii midemede said endid kätte, millises hings seisus ühlikaude nad Jumala eestis viivad. Väga selgitav oli Ü. K. L. Marley kõne laupäevakõnnist.

Tähtsaimad teravõtte andmise koosolekul oli näha, kui naugete ühlikaude on Jumal oma tööd teinud ja milline aronatus on sundinud kogu teile, et olla Jumala jalge ühlikaude ühlikaude.

Teisel päeval näitas Jumal meile oma laad, pühit-
sused, mida mõnda peame ühlikaude, et jõuda nõu igu-
vase eaduse. Kõned olid rõõmsad, isiklikud Ü. K. Kauppi oma. Ta näitas hingepühitust, vaadeldes ehtes veel pühitli-
set ühlikaude eraldi hingest ja siis pühitõnnistust. Lõ-
puse selgitas ühlikaude ja hingelise ühlikaude, näida-
las ka ühlikaude ühlikaude ühlikaude.

Holmanandi päeval näidati igavese eaduse mõnust.

mis õige armsa mulje järele jättis. Igal õhtul neeti äratus- ja järelekoosolekuid igatsevaile hingedele.

Ent veel kühnamad koosiühimised olid hilja ohtuti ühinguruumes, kus me noored võitlejad olime astunud magamiskottidele, kuna papi Laarja Siiskin meile tarvilikse manitsusi ja juhatusi jagasid. Teäranis armas oli lausemisõhtu, kus v. Siiskin rääkis sõprade-valimisest ja meie omavahelistest jutitajamisest, mis mõjutavad meie alalise „konverentsi“ õnnistuse.

Jah, päevad möödusid kiirelt, kuid algu saadud vara meile kauaks tarvitada, kuna eelmängis jäägu-
edasi aulise võiduris

V. V.

Ruula-reisist.

Möödunud laupäeva, 28. juuni õhtu-õhtul võis silmata S. Pärnu-maanteel Diakonissi haigemaja es. must veoautot, kuhu hulga noori poiale konis. Värsti liikus praigalt auto laulude saalil, kuna 45° autosõitjal oli arvamine jõuda õnnelikult 10-1/2? kohale. Kostid veel mõningate laulude helinad auto raginast, kuni saadi õnnime suvilalast mööda ja siis kuuldus auto monotoonne müür tahedal maanteel, kus ääres vaheldusid põllud, metsad, majad. Nii välgatas mööda ka kilomeetri-

poste, viimaks ka 23., kuid järgmist me ei näinud enam autoga sõites, sest mootar läks siis niivõrd rikki, et tuli järelejäädud 16 kilom. jala minna. Veidi oli see teade „pöretas“, kuid... Puhati veel ühes talus ja siis hakati jälgi kõmpama esmargile, kuna süda-öö lautas juba omi halle tüütu. Kuula-mõisa juures eksiti paar korda, sest tee oli teadmata. Pea saadi jälle, kuini viimast saabusid meie noored võitlejad kummu kella 2 paigu arvatud 10 asemel.

Puhati veel pikast näimisest; enne lõunat uudeldi kohalist ümbrust ja lõuna paigu oli piiblitun. Kaardesega elatud rehetas, kus rahvast oli kerkmiselt, kuna õhtul noorsookoolis peeti sealsamas. Kolme oli rahvast veel vähem hommikusest. Meie noored õdesid ja vendi turnistas ka Isanda päästvas väest ja ta mandvast jõust rudsudes neid fees. ristilipu alla võis tähele panna, kuidas need vähem rahvast ergutavad ja liigutavad. Helises ka kutsid kõlavate laulude läbi.

Vahepeal oli kuulda, et auto on tervestatud ja võtab tagarimincaut. Oldi veel kord hõjal murel palves koos ja seati sammud mõisa poole.

Pea paistis auto, mis oli eneseli ilusa rohelise kummi ümber võtnud. Noored asetuvad sellele ja oodati niisid äravõitu. Kuid auto tegi ainult mõned sammud edasi, kuidas ei võinud edasi minna ja pooled, 12 inimest,

lahkus autolt, et jätkata reisi rongiga Tallinna. Lähemasse, Laitse jaama eeldi olevat 7 versta ja aega oli 1½ tundi. Aanti keele. Tund aega oli kärmelt isegi poolõrgis käidud, kuid jaama pole näha ja veel paar versta es. järelkult maaverstad on pikemaks veninud. 25 minutit on veel aega; rutatuse võimeuses; kell saab 12, kuid jaam jääb leidmata ka nikkriiga otsimisel.

Rong on tulemas. Pea korraldab mirin ja rong peibiseb jaama. Kaks öde ja ma oleme jõudnud eele jaama, kuid teisi pole näha õõrimeduses. Oleme kolmemees rongil ja ta hakkab liikuma. „Kas tõesti peavad teised maha jääma“, jõudsin veel mõelda. Akni on suur nõrkus ja rong seisab ussesti. Vaatan välja: siin ja seal teel rongile tormijooksu! Meie inimesed! Ruttu! Ädi rongil, kus kuulsin, et nemad panid rongi seisu. Pea vuras rong Tallinna poole, kuhu jõudnime kell ½2 öösi.

Teised, kes autoga ka tagasi tulid, jõudsid linna hommiku kella 6 paigu, sest teel vajab „hobune“ iga 3 kilomeetri tagant peatust süüta uue võtuks.

Nõnda lõppus see reis, mis oli võrdlemisi läbielamusriikas, nii et mitmedki jäädasvat kogu sest said. Israndale olgu aga tänu, kes nii imelikult juhtis meid rõigest.

Viktor Verus.

Kroonikat ja teateid.

Palju aega on möödunud, kui viimane „S. P.“ number ilmus, sest kaastöötajail, suuremalt jaolt konservatiivse laad, puudus aeg; oli palju koolitoid. Sel ajal on mõndagi ühingu elus olnud, mida käsitame üsna lühidalt meenutustel:

Ülestõusmispäevade ajal oli osa liivemaid maale laiali võetud. Suurem grupp käis Narvas, umbes 10 inimest, kus väga õnnistusrinnaid päevi elati läbi. Issanda Varin sai rõhelt loetada lüngude kallal ja suurt konulust kõigile anda. Narvalased ise ütlesid, et see oli nende konverents.

2. pühapäeval oli „S. P.“ perekonnakohtu, kuna 3. lünga omavaheline koostöö.

4. mail oli kirjandusloeteluõnne oma vaheline koostöö, mis suuremas Kristuse armastuse ühenduses peeti. 4. mail oli rõõmupäev: S. Helene Ollissare ja W. Johanne Reinwaldi abielluõnnistamine. 11. mail oli laulukohtu, mille sisetule ühingu ühendamise puhastamiseks läks. Kuna rõõmus õhtu oli, sest laulukoostöö koostis pääsugu ainult umblimest, kuna noored solidid võisid ka viidamist esile laulda. Tulevikus võis esineda ka siinlised ehk isegi viidamisi palad, samuti ka keelpillikoostöö oma laulmisest, kuna rahalised võivad nad viidamist katta. — 18. mail oli S. R. perekonnakohtu. Kuus oli uuban, sest elus ilmselgitas inimesi väärt. Järgmisel pühapäeval, 25. mail koostöö-

dati päikesesire (soovitatavama päikesepaiste as-
mel) toimikonna poolt traditsiooniline "valgelille-
päev" haigete toetuses. Oravõti oli rohke ja rüüdam-
lik, mis avaldus selles, et lilled viimseini müüdi
ära. Tänavanimisõnna hommikul, 29. mail oli vä-
hete liigete oravõtul soovolek, kuna õhtul konverent-
sitöimikonna juhatuses Ülemiste järve ääres.

4. juuni oli ööle juhatuses, kuid keskimaale,
kõrge raskus loodusel ühe veeta, kuna õhtul mindi
raamliinil loodusel võimutama. Nelinädala
ajal olid ühingusõnna laagrisse muudetud 60-65
kuna 18. juunil 6. sisseõnna võitlus raskes
looduses si ennetamine võimutama ühna tõttu. ju-
mal si tahnud, ta nägi raskemalt.

22. aprillil peeti ühingu 6. aastapäev. Päev
algas aruandekorraldusega oma ruumis. Tervituse-
anti õige laialdast, 42 kohast. Sooviti edasi-
jõudmist mandari. Pärast lõunat korraldati
lühienthali palvelas soovolek, pärast mida
armas tänakorraldus ühingu oli. Sel ajal oli
10% tegevliiget, 64 nõudajat, 3 au ja 4 loetajaliiget,
kõrre 168 l.

Pääste- ja kutselitöimikonna korraldus Riis-
nitati juhatus soovolekul, kuna mandari-
õnna praegu selle korraldusel väkil on.

Ruumide puhastuse tõttu peetakse koosolekud
Lemmusi (Väike-Areha) täim. A 11 lasteaias.

-5-

Viimase võeti ette muusika-toimkonna reor-
ganiseering 14. aprillil. Valiti toimk. juhatusse:
Toimkonna juhiks - v. Joh. Laar - 26 h., abiks - v. Joh.
Reinvaldt - 12 h., laesahoidjaks õ. D. Ilves - ühelhää-
lel, abiks - õ. K. Blumenthal - ühelhäälel, kirjalot-
metajaks - v. V. Verus - ühelhäälel, abiks v. Helmut
Rudst - 21 h. Samuti valiti veel nootidekirjuta-
jad ja harutati nootidekorraldust. Koosolek ke-
stis 2 tundi alates ja lõppedes palves.

Pärast valiti laulukoori juhiks v. O. Lussmann,
abiks v. Laar ja õ. Blumenthal, keelpillikoori
juhiks v. Pruvi ja abiks õ. Alma Saviing.

Rõõmustav nähtus, et kord saadi nii kaugel.
Pealegi valmib varsti toimk. kodukord, mis kind-
lamaid reegleid seab üles; selle tõttu on ka keel-
pillikooris katkestatud harjutused, et vastuvõtte
korraldada kodukorra järel. Oleks isna hea, kui
laulukoor ka lähikeseks ajaks jätaks tegevuse, et vas-
tuvõtte puhul murinat ei tekiks; peale selle on muu-
dugi viimase harjutused võrdlenisi mitterkorralikud.
Loodame pea näha uut toimkonna kodukorda!

-X-

Korviliikum pühituskoosolekust võttis osa 55 tegel-
liiget, see teeb välja 51,9%. Tervitusi saatis 28 liiget;
see teeb välja 20,8%, kuna 29 liiget ei leidnud sest
midagi. Nende % - 27,3%.

Kaikuu pühituskoosolekul viibis 44 tegelliiget (41,1%)
tervitusi saatis 29 liiget (27,1%), kuna 34 liikmele
leidmata oli (31,8%).

Armasad tegelikked! Püüdema korralikumalt
pühituskoosolekust osa võtta, sest sellist oleme meie
võidnud. Kas tõesti peab meil leidmata-olijate
molekul nõnda suur olema. Pedagoogiada mees, et
harilikult peitakse ta kuulõpus, talvel-pühapäeviti,
suvel-äripäeviti.

Juhatus on annud mitmele tegelikkemele
õe rinnamärgid. Jät, püüdum, aldati jesus ^{mele} pöö-
ralt olla!

Õhu küll probleemid on möödunud ja reaside
hoosjal lõpp lähemas, siiski pole veel ühele pa-
heli pöördud. Nimelt näib laulukoori pöördumisele iga pü-
hapäev väljaks, mille juures tuleb ka lihtsi ette jalgri minnes
laulmine. Kuid harilik näitus on, et laulikehid kurduvad, sest
pole kõrgil ühesuguste laulude sõnad mees. Väga hea oleks, kui
laulukoori juht valiks teatud laulud, ka mahlalaulud, mis
lauljad pähe õpiksid. Sellega oleks lauljatel ühesuguste laulude
teadmised nõvaldaldud sel pale ja laulud võiksid kiivide ajal alla
kõlalt kõlada. Seda soov on juba mitmel poolt kuulda. Loodame, et
müüakse ennem teha, sest see on liiga hilja oo.

Väljaandja: Tallinna „Sinise Risti“ Seltsi, Õe Ühiskonnate
Ühingu Kirjanduskeskuse poolt.

